

**VOORONTWERP VAN DECREET TOT INSTEMMING MET 1° DE
OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË EN DE
SOCIALISTISCHE REPUBLIEK VAN VIETNAM TOT HET VERMIJDEN VAN
DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN
BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET
VERMOGEN, ONDERTEKEND TE HANOI OP 28 FEBRUARI 1996, EN MET 2°
HET PROTOCOL TOT WIJZIGING VAN ONDER 1° VERMELDE
OVEREENKOMST, ONDERTEKEND TE HANOI OP 12 MAART 2012.**

Samenvatting

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Voor uitgebreide achtergrondinformatie over dubbelbelastingverdragen (DBV's) wordt verwezen naar eerdere soortgelijke dossiers.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

Artikel 2.3, b) van het dubbelbelastingverdrag van 1996 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Voor België is dit van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede van de aanvullingen op de personenbelasting.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV's. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende overeenkomst.

Sinds de zesde staatshervorming mogen de gewesten ook opcentiemen heffen op de gereduceerde belasting Staat en verkregen ze bepaalde exclusieve bevoegdheden inzake personenbelasting. Daarnaast zijn ze ook bevoegd om belastingverminderingen, belastingkredieten en forfaitaire kortingen toe te staan binnen hun materiële bevoegdheden. De gewesten zijn dus gedeeltelijk bevoegd voor de personenbelasting. De dienst van de personenbelasting blijft evenwel een federale bevoegdheid.

B. Inhoud

De overeenkomst van 1996 is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Vietnam te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Vietnamese investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

Het protocol wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het dubbelbelastingverdrag van 1996. Het protocol telt slechts vier artikelen. Het voorliggende protocol tot wijziging van het DBV is voor de deelstaten in België van belang qua definitie 'bevoegde autoriteit' en het effectief uitwisselen van fiscale inlichtingen.

C. Procedureverloop

Totstandkoming

Sinds de opheffing van het economische embargo van de Verenigde Staten van Amerika en de hervatting van de internationale financiering in 1993, is Vietnam een van de favoriete landen geworden voor buitenlandse investeerders. Door de ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen België en Vietnam en het groeiende aantal Belgische investeringsprojecten, was het belangrijk met Vietnam een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting te sluiten om Belgische investeerders er onder dezelfde voorwaarden te laten werken als hun buitenlandse concurrenten. Het dubbelbelastingverdrag en het toegevoegde protocol werden op 28 februari 1996 ondertekend. Zij zijn op 25 juni 1999 in werking getreden.

De FOD Financiën stuurde op 8 mei 2009 een ontwerp van protocol naar het Vietnamese Ministerie van Financiën tot wijziging van artikel 26 inzake gegevensuitwisseling. Vietnam antwoordde positief op 10 juni 2009.

De onderhandelingen startten op deze basis, waarbij de Vlaamse overheid onrechtstreeks, via intrafederaal overleg, werd betrokken vanaf januari 2012.

In mei 2011 legde de FOD Financiën een aangepaste ontwerptekst voor aan de Vietnamese belastingautoriteiten. Daarin werd de werkingssfeer van de uitwisseling van inlichtingen uitgebreid tot de belastingen van de gewesten en de gemeenschappen. Vietnam deelde mee dat het de nieuwe ontwerptekst bestudeerde. Door de in maart 2012 geplande economische missie naar Vietnam, waaraan de Vlaamse minister-president deelnam, kwamen deze verdragsonderhandelingen in een stroomversnelling terecht. Op 27 januari 2012 ontstond een interfederaal consensus over een nieuwe tekstversie van het ontwerpprotocol. Nog voor en tijdens de economische missie werden enkele laatste amendementen aangebracht.

Gemengd karakter, ondertekening en correctie van de tekst

Sinds een aantal adviezen van de Raad van State uit 2010 worden dubbelbelastingverdragen in beginsel als gemengde verdragen beschouwd. Wat het protocol tussen België en Vietnam betreft, hebben de deelnemers aan het ad hoc overleg tussen de federale overheidsdiensten en die van de gewesten en de gemeenschappen over de gemengde bilaterale belastingverdragen, tijdens hun vergadering d.d. 27 januari 2012, ingestemd met een ontwerp van protocol. Tijdens zijn vergadering d.d. 16 februari 2012 keurde de WGV het verslag van die vergadering goed. Op die manier werd het dubbel gemengde karakter van het protocol formeel vastgelegd.

Overeenkomstig de beslissing van de ICBB d.d. 9 juli 2008, worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de 30 dagen na de notificatie van het verslag door het secretariaat van de WGV. In een brief d.d. 14 juni 2012 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Het protocol tot wijziging van de overeenkomst tussen België en Vietnam (1996) werd op 12 maart 2012 door de bevoegde overheden mede ondertekend tijdens een economische zending o.l.v. kroonprins Filip, ondertussen koning Filip, waaraan ook de toenmalige minister-president van de Vlaamse Regering deelnam (VR 2012 2303 MED.0125). De minister-president ondertekende het protocol voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest volgens de zgn. ondertekeningsformule 1 van de ICBB (d.i. de mede ondertekening onder de in de verdragstekst gedrukte vermelding van de Vlaamse overheid). Aangezien de te ondertekenen verdragstekst slechts bij de start van de economische zending beschikbaar werd, kon vooraf geen machtiging tot ondertekening aan de Vlaamse Regering worden gevraagd. Om deze uitzonderlijke gelegenheid van mede ondertekening in het buitenland, tot afsluiting van een interfederale zending, niet te missen, opteerde de minister-president, o.m. bevoegd voor economisch en buitenlands beleid, ervoor om dit protocol mee te ondertekenen. Tijdens haar vergadering d.d. 14 september 2012 hechtte de Vlaamse Regering alsnog haar goedkeuring aan het voorliggende ontwerp van protocol.

Na ondertekening werd vastgesteld dat er een fout in de tekst was geslopen, meer bepaald in artikel II, lid 2. De Vietnamese autoriteiten stelden voor om voor de correctie de procedure voor de uitwisseling van nota's te gebruiken. Deze procedure is in overeenstemming met het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht (artikel 79.1.b): "opstelling van een akte of uitwisseling van akten waarin de overeengekomen correctie van de tekst wordt vastgelegd". Pas in 2018 werden nota's uitgewisseld met het oog op correctie van de tekst.

Het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie

(p.m.)

Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

(p.m.)

II. Toelichting bij de artikelen

De overeenkomst van 1996

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-verblijfhouders, met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsook de aanvullende belasting op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar op het einde van elk jaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met “inwoner van een overeenkomstsluitende staat”.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), interest (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Hoofdstuk IV – Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22, §1, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel van een onderneming van de ene staat in de andere verdragspartij mag worden belast in de andere staat (artikel 22, §2). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de verdragspartij waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 22, §3). Andere bestanddelen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 22, §4).

Hoofdstuk V - Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 23 bevat een reeks maatregelen die in Vietnam, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting.

Hoofdstuk V – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 bevat het beginsel van non-discriminatoire behandeling. Dit artikel verbiedt fiscale discriminatie op grond van nationaliteit en is beperkt tot de belastingen die het voorwerp uitmaken van het dubbelbelastingverdrag.

Artikel 25 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maatregel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen.

De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake alle belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheim gehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen; zij worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen (artikel 26, §1).

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij, 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij, en 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde (artikel 26, §2).

Via artikel 27 verlenen de verdragspartijen elkaar bijstand voor het invorderen en innen van de belastingen waarop deze overeenkomst van toepassing is.

De verdragsbepalingen tasten in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten (artikel 28).

Hoofdstuk VII – Slotbepalingen

Artikel 29 stelt dat de overeenkomst in werking treedt op de datum waarop de tweede kennisgeving van de voltooiing van de instemmingsprocedures is ontvangen. Voor de toepassing van de verdragsbepalingen in België wordt een onderscheid gemaakt tussen bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten, andere belastingen geheven of gevestigd naar het inkomen en belastingen naar het vermogen.

De overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen door middel van een voorafgaande kennisgeving vanaf een termijn van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding (artikel 30).

Aan de overeenkomst is een protocol toegevoegd dat integraal deel uitmaakt van de overeenkomst. Dit protocol verduidelijkt en omschrijft enkele artikelen uit de overeenkomst.

Het protocol van 2012

Artikel I vervangt paragraaf 1, (g), (2) van artikel 3 van het DBV. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan 'in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger.

Artikel II vervangt artikel 26, DBV, over het uitwisselen van inlichtingen. Paragraaf 1 van dit artikel bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten de inlichtingen zullen uitwisselen die relevant blijken te zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van het interne recht betreffende belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de verdragsluitende Staten of van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke besturen. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. Bijgevolg is het artikel van toepassing voor alle gewestbelastingen.

De overige paragrafen van dit artikel regelen het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting of een gemachtigde vertrouwenspersoon, of die verband houden met eigendomsrechten van een persoon. Indien het noodzakelijk is voor het verkrijgen van die inlichtingen, heeft de fiscale administratie van de aangesproken Staat de macht onderzoeksmaatregelen te stellen, zelfs al heeft deze Staat daarbij geen belang.

Artikel III behandelt de inwerkingtreding en de toepassing in de tijd van de verdragsbepalingen. Het protocol treedt in werking op de datum van de laatste van deze kennisgevingen. De bepalingen ervan zullen in België van toepassing zijn

- met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarin het protocol in werking trad,
- met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven van inkomsten vanaf de belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarin het protocol in werking trad en
- met betrekking tot alle andere belastingen voor belastbare feiten die zich voordoen op of na de eerste dag van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het protocol in werking is getreden.

Tenslotte stelt artikel IV dat het protocol, dat een integraal deel van het DBV vormt, van kracht blijft zolang het DBV van kracht blijft en van toepassing zal zijn zolang het DBV van toepassing is.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Innovatie en Industrie, Buitenlandse Zaken,
Digitalisering en Facilitair Management,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Begroting en Financiën, Vlaamse Rand, Onroerend
Erfgoed en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS